

לקחת
תשובה

תשובה

תוכן הענינים

בסיעתא דשמיא

- 5 עבודת היום.
- 7 צדקה.
- 9 נתינת שמן.
- 12 כוונת הברכות.
- 16 כוונת ההדלקה.
- 22 ח' נרות (ח' ימי חנוכה).
- 25 כוונת מוסיף והולך.
- 27 סדר ההדלקה.
- 29..... הלל.
- 32..... קריאת התורה.
- 34..... הפטרת שבת חנוכה.

עבודת היום

א. חנוכה הוא מל' חינוך דהיינו שיתעורר לחנך עצמו בעבודת ה', כי כל מי שרוצה לחנך עצמו בעבודת ה' יכול להמשיך שמן משחת קודש ולהדליק נר מאור תורתם של הצדיקים האמיתיים שגילו והמשיכו ממקום שהמשיכו עד שכ"א יכול למצוא א"ע בתורתם ושתאיר לו לנצח לצאת מאפילה לאור גדול. (הל' או"מ ג' ז')

ב. יכוון שע"י קדושת ימים אלו שהם ימות החול נזכה להכניע ולבטל זוהמת הנחש מהל"ט מלאכות [שהם כלל העסקים של משא ומתן וכל מיני גשמיות ותאוות עוה"ז] ולזכור בהשי"ת [שגם אותם בנ"א העוסקים במו"מ גם הם לא ישכחו מהשי"ת ויאמינו שפרנסתם רק ממנו ית' ויקדשו המו"מ לעשותו בקדושה גדולה ולהרבות בצדקה ולקבוע עתים לתורה] וכל זה ע"י גודל כח הצדיקים שיכולים להתפלל תפילה בחי' דין. (הל' חוה"מ ד' ח')

ג. יכוון כי חנוכה ל' חינוך כי זה עיקר החינוך להכנס לעבודת השי"ת ע"י שממשיכין על עצמו הארה משורש נשמתו שבתורה שנמשכת ע"י הצדיק האמת [שזהו בחי' נר חנוכה]. (הל' בציעת הפת ה' כ"ט)

ד. יתעורר להתחדש לקבל מאור הנקודה הק' דהיינו לקבל מנקודת הרב ונקודת החבר ונקודת עצמו, כי עיקר החינוך של האדם בעבודת ה' - בחי' חנוכה הוא דייקא ע"י הנ"ל. (הל' ברכהמ"ז ג' י"ג)

ה. יכוון להתחנך ולהתחדש בעבודת ה' כי עי"ז נתגלה עיקר התפארותו של השי"ת בכ"י [שזה כל עבודתינו בחנוכה לגלות אור ההתפארות בחי' אור נר חנוכה] ועיקר ההתפארות שהקב"ה מתפאר בישראל הוא בהעזות והעקשנות של איש הישראלי שמפילין אותו בכל פעם והוא מתחזק בכל עת והוא עקשן גדול ואינו מניח להפיל א"ע בשום אופן. (הל' ברכהמ"ז ד' י"ב)

ו. יכוון להמשיך ע"ע עזות דקדושה באופן שיזכה להתחזק בעבודת ה' תמיד והעיקר ע"י שבכל פעם יעשה התחלה חדשה בחי' הנוכה שהוא לש' חינוך שתמיד תהיה העבודה בחי' הנוכה - שעכשיו מתחיל בעבודת ה'. (הל' בב"ח ד' ט"ו)

ז. יכוון להמשיך ע"ע התגלות הרצון, לידע שהכל מתנהג ע"פ רצונו ית' כמו שאיתא בכתבי האר"י ז"ל שבחנוכה ממשיכין י"ג ת"ד שזהו בח' מצח הרצון. (הל' כלי היין א' ח')

ח. יתעורר לעסוק בימים אלו בענין וידוי דברים לפני ת"ח כי ע"י הצדיק הגדול ומעט אנשיו העוסקים בתיקון הנ"ל נמשך האור הא"ס לדעת אחדותו ית' [שזהו בחי' נר חנוכה] לכל כלל ישראל, כי דייקא ע"י אנשים אלו יזכו כל כ"י להדליק נרות חנוכה כל אחד בביתו ולהמשיך ע"ע אור הא"ס. (הל' גביית חוב מהיתומים ד' ד')

ט. יתעורר שע"י תוקף הנסים שעשה לנו השי"ת עי"ז אנו מאמינים שעדיין השי"ת עמנו ומאיר לנו בתוקף חשכת גלותינו, ועי"ז אין אנו מתיאשים מן הרחמים שע"ז נזכה לגאולה שלימה. (הל' גניבה ה' נ"ג)

י. יתעורר בימים אלו לסתום את עיניו מחיזו דהאי עלמא, שע"ז יזכה להסתכל על התכלית ולהתבטל אל התכלית. כי זה היה עיקר עבודת מתתיהו ובניו בימים ההם עד שזכו להמשיך עי"ז הארת חנוכה. (הל' נט"י שחרית ד' ו')

יא. יכוון לקבל עליו עכשיו להכנס לעבודת ה' באמת כי חנוכה הוא מלשון חנוכה הביהמ"ק ששם היה עיקר העבודה, שע"ז יזכה להכניע עבדות דסט"א. (הל' ברכה"ש ג' מ"ו)

יב. יכוון שחנוכה הוא מל' התחדשות דהיינו כי ע"י נר חנוכה זוכין לתיקון האמונה שע"ז זוכין לאמונת חידוש העולם. (הל' כבוד רבו ות"ח ד' י"ד)

יג. יכוון להרבות מאד בתודה והודאה להודות להשי"ת על כל הטובות והנסים שעשה עמנו עד היום בכלליות ובפרטיות, שע"ז יתחזק לצעוק תמיד להשי"ת כי ע"י בחי' זאת דייקא מתחנכין בעבודת ה'. (הל' כלאי בהמה ד' ט')

יד. יכוון לתקן מה שפגם באמונת חכמים, ולקבל על עצמו מחדש אמונת חכמים כי דייקא ע"י שמתקרב לחכמים אמיתיים יזכה להתחנך בעבודת ה', כי הם נותנים לנו עצות אמיתיות ונפלאות. (הל' שבת ו' י"ח)

צדקה

- א. כשנותן צדקה יכוון עי"ז לשבור תאות ממון שהוא קליפת יון [כמש"נ טבעתי ביון מצולה וגו']. (הל' אבידה ומציאה ג' ח')
- ב. כשנותן צדקה בחנוכה יכוון עי"ז לקנות רעים רבים בחי' "הון יוסיף רעים רבים" שעי"ז נעשה האויר הנח והזך ועי"ז יוצא הטוב הכבוש אצל העכו"ם ומשלים המזבח בחי' חנוכת המזבח. (הל' טוען ונטען ה' י"א)
- ג. כשנותן צדקה יכוון שבזכות הצדקה יזכה לעשירות דקדושה שמתגלה בחנוכה [עי"ז היראה והאריכות ימים שממשיך ע"י ההדלקה] שעי"ז זוכין להתבוננות דקדושה. (הל' קדושין ב' ו')
- ד. כשנותן צדקה יכוון עי"ז לגלות כלליות הגוונין שעי"ז מכניע הקליפות והמדמה שמונעין אותו מלבוא אל הקדושה. (הל' חנוכה א' ב')
- ה. כשנותן צדקה יכוון להכניע הימי רע מן העני, ועי"ז בונה את התורה, ועי"ז זוכה לבחי' אהבה שבדעת בחי' סתרי תורה, [שמשם בני חיי ומזוני]. (הל' חנוכה ג' ו')
- ו. כשנותן צדקה יכוון לתקן תאוות ממון, להמשיך בחי' השפע הכפולה הנמשך מא"י שמשם מקור הברכה שזהו בחי' השמן של חנוכה בחינת "ושמן על ראשך אל יחסר" שאין שם שום חסרון. (הל' ברכהמ"ז ד' יח')
- ז. כשנותן צדקה, יכוון שעי"ז הצדקה נזכה להתגלות הרצון ולהכניע מצח הנחש בחי' חכמת הטבע. (הל' כלי היין א' ח')
- ח. כשנותן צדקה יכוון להמשיך אור השגחתו ית', כי עיקר הצדקה הוא משום שמאמינים בו ית' שלא יחסר לו כלום. (הל' שלוחין ג')

ט. כשנותן צדקה יכוון לעורר בחי' צדקה בחי' תפלת ה' להמתיק כל מיני משפטים שיהי' בצדקה וחסד גדול. (הל' מתנה ה' ס"ח)

י. כשנותן צדקה יכוון שלפי שבחנוכה אנו מאירין אור הנקודה הקדושה בחי' צדיק, לכן מרבין בצדקה שהוא בחי' חסד בחי' אהבה קדושה השורה אצל נקודת הצדיק בחי' "וצדיק חונן ונותן". (הל' ברכהמ"ז ג' ט"ז; וע"ע הל' אונאה ב' ה')

נתינת שמן

א. כשנותן השמן יכוון שהשמן מרמז לגדולה והתפארות, והיונים רצו להחשיך אור הצדיק, ולטמאות ולקלקל כל ההתפארות של כלל ישראל, אמנם ע"י הצדיק האמת שהוא בחי' פך בחותמו של כה"ג על ידו מתגלה ההתפארות שיש בכל או"א מישראל בפרטי פרטיות. (הל' טוען ונטען ה' י"ג)

ב. כשנותן השמן לתוך הנר, יכוון שהשמן מרמז לדעת הקדוש של התורה הקדושה, ויקבל על עצמו חק ולא יעבור שבכל יום ויום יברח אל התורה הקדושה כי רק עי"ז יזכה להפשיט מעליו הבגדים הצואים שהם גורמים כל המניעות והירידות בעבודת ה'. (הל' בציעת הפת ה' י"ד)

ג. כשנותן השמן לתוך הנר יכוון לקחת הנקודה הטובה שבדעתו ומוחו [שנקרא שמן משחת קודש] להביאו לצדיק ע"י שמכריח עצמו לעסוק בתורה ומצוות, וכל כוונתו יהי' כדי שיהי' נתפס בו אור הצדיק [בחי' מה שמדליקין את הנר אח"כ] כדי שתהי' נשמתו נדלקת ומאירה. (הל' בציעת הפת ה' כ"ד)

ד. כשנותן השמן יתעורר לבקש מהשי"ת שיזכה לשמירת המוחין, בשמירת הברית. (הל' ברכהמ"ז ג' י')

ה. כשנותן השמן יכוון שהשמן הוא בחי' מוחין תפילין, ועי"ז נמשך קדושת א"י בכל מקום שמסתכלין וחוזרין ומשתוקקין באמת לא"י, ועי"ז נתתקן חטא המרגלים. (הל' ברכהמ"ז ד' ט')

ו. כשנותן השמן יכוון להרבות אויר הנח והזך בעולם, כמו שנא' "הנה מה טוב ומה נעים וגו' כשמן הטוב", שע"ז נעשין גרים וכו' ונתגלה אור הצדיק בעולם. (הל' בהמה וחי' טהורה ד' ל')

ז. יכוון להמשיך על עצמו התגלות הרצון, לדעת שהכל מתנהג ע"פ רצונות ית' [כי שמן הוא בחי' רצון כמו שנא' "יהי רצוי אחיו וטובל בשמן רגלו"] כי זהו עיקר העבודה בחנוכה להכניע קליפת יון שהם בחי' חכמת הטבע, (הל' כלי היין א' ח')

ח. כשנותן השמן יכוון להמשיך אור תפילת ה', כי תפילה הוא בחי' רצון ודביקות, ושמן בחי' רצון ג"כ בחי' יהי רצוי אחיו וטובל בשמן, וע"י הצדיקים אנו ממשיכין אורות אל תוך בתינו. (הל' מתנה ה')

ט. כשנותן השמן יכוון שהשמן הוא בחי' תיקון החותם דקדושה, דהיינו ע"י ששומרים השמנים שבגוף שלא יצאו לחוץ, מעלין מהחתים בשרו לחותם דקדושה בחי' תפילין שע"ז מאיר השכל, [וזה בחי' מה שאומר רביז"ל שכפי הסלח נא של יוה"כ זוכין לחנוכה, כי ביוה"כ זוכין לחותם הברית שזהו בחי' שמן, שע"ז מדליקין נרות חנוכה] (הל' נזיקין ה' ל')

י. יכוון שהשמן מרמז לכל התיקונים המבוארים בליקו"ת ה', כי שמן מרמז להמשכת רוחניות אלוקות לתוך צמצומים, וכן מרמז לאיש תבונות, ואח"כ מרמז לעצות קדושות שמהם גדילה האמונה. (הל' נזיקין ה' ל"ד)

יא. כשנותן השמן יכוון שעכשיו אנו עוסקין לגלות שמו ית' בעולם בחי' ולך עשית שם גדול וקדוש, [כי שמן בחי' שם בחי' טוב שם משמן טוב] וע"ז אנו מאירין כבודו ית' בעולם בחי' אור נר חנוכה. (הל' ברכה"ש ג' ל"ז)

יב. כשנותן השמן יכוון שהשמן הוא בחי' נדר [כמבוב"פ] וע"י בחי' נדר יזכה לאמונת חכמים לכן ע"ז מדליקין אח"כ הנרות שמאירין עלינו אור הצדיק. (הל' שבת ו' י"ד)

נתינת השמן בתוך המנורה

יג. כשנותן השמן לתוך המנורה, יכוון להמשיך הדעת הקדוש שנרמז בשמן לתוך כלים וצמצומים שמרומז בנר, ועי"ז יזכה שיוכל להדליק הנר- דהיינו שיזכה להשגות אלוקות. (הל' השכה"ב ד' ו')

יד. כשנותן השמן לתוך הנר, יכוון לעשות כלים לקבל את האור שלא יהי' ח"ו בבחינת רבוי אור. (הל' נדרים ג' ו')

כוונת הברכות

חנוכה אותיות חנ"ו כ"ה

א. כשמברך להדליק נר חנוכה יכוון שחנוכה אותיות חנ"ו כ"ה והיינו כ"ה אותיות של שמע ישראל [כדאיתא בתיקונים] ורומז ליחודא עליאה, והתיבה חנוכה רומז לחנוך מט"ט בחי' יחודא תתאה, וע"י ב' בחי' הנ"ל בקדושת הברית זוכין לכבוד, וע"י הארת הכבוד זוכין לדיבור המאיר בתורה, [הנרמז בנרות] וזהו "להדליק נר". (הל' כלאי אילן א' ג')

ב. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שחנוכה הם אותיות חנ"ו כ"ה, כמובא, וכ"ה רומז לברכת כהנים, יברך היינו בממון שע"י נרות חנוכה זוכין לעשירות דקדושה. (הל' קדושין ב' ה')

ג. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שהוא אותיות חנ"ו כ"ה, שרומז לכ"ה אותיות של ק"ש כידוע, בחי' אמונה והיינו שע"י נר חנוכה שהוא אור האמת זוכין לאמונה, [כמו שאיתא בליקו"א ז']. (הל' חנוכה ו' י')

ד. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שהוא אותיות חנ"ו כ"ה המרמז לכ"ה אותיות של שמע ישראל כדאיתא בתקו"ז, והיינו כי ע"י נר חנוכה שהוא אור הנבואה השורה על הצדיקים, זוכין לאמונה. (הל' כבוד רבו ות"ח ג' יז')

חנוכה אותיות חנ"ה כ"ו

א. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שהוא אותיות חנ"ה כ"ו, שמרמז "כי את חנה אהב וה' סגר את רחמה" והיינו שבחנוכה אפשר לפעול פקידת עקרות ע"י היראה שמתגלה. (הל' קדושין ב' ד')

ב. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שחנוכה הוא אותיות חנ"ה כ"ו כמובא, והיינו שכ"ו רומז לשמו ית' שהוא עצם האמת, וע"י אור האמת נשלם התפילה שנרמז בחנה [כי כידוע לומדים הלכות תפילה מחנה]. (הל' חנוכה ו' ח')

ג. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שחנוכה אותיות חנ"ה כ"ו, שהוא בחי' "ותתפלל חנה על ה'", שהוא בחי' תפילת ה' ממש, שע"ז זכתה לשמואל הנביא שמשך דהמע"ה, שממנו יצא משיח שכל התיקון על ידו. (הל' מתנה ה' ס"א)

ל'הדליק נ'ר ח'נוכה ר"ת נח"ל

א. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון לר"ת נח"ל [כמובא בכתבי אריז"ל] והיינו שנחל רומז לבינה שמשם נמשכין הסיפורי מעשיות של שנים קדמוניות, וגם המעשה של חנוכה-שע"ז זוכין להתעוררות השינה. (הל' קדושין ב' ג')

ב. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שהוא ר"ת השם הקדוש נח"ל, והוא מרמז לתורה"ק בחי' נחל נובע ובחי' כנחלים נטיו, כי עיקר ההדלקה הוא להמשיך קדושת דעת התורה בלי הפסק, דהיינו שלא יפסוק ויתבטל מדברי תורה בכל מה שעבור עליו. (הל' בציעת הפת ה' כ"ז)

ג. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שהוא ר"ת שם הק' נח"ל, היוצא מן הפסוק נפשינו חכתה לה', וזה השם בגי' ד"ם אד"ם כמובא בכתבי האריז"ל, והיינו כי ע"י הרצון ודביקות וביטול בחי' תפילה - בחי' נפשינו חכתה וגו', ע"ז זוכין לאור נר חנוכה וע"ז נתתקן ונזדכך דם האדם שיהי' העזות הנמשך ע"י בחי' עזות דקדושה. (הל' מתנה ה' ס"ג)

ד. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שהוא ר"ת שם נח"ל ר"ת נפשינו חכתה לה', והיינו כי שם נח"ל נמשך מבינה בחי' עוה"ב שעיקר שעשוע עוה"ב הוא בחי' תודה והודאה וע"י רבוי הודאות מתחזק לחכות ולצפות תמיד לישועת ה' בחי' נפשינו חכתה לה' - ולכן נח"ל ג"כ גי' ד"ם אד"ם כי מבואר שם שע"י בחי' תודה הולכים תהלוכות הדמים כסדרן. (הל' כלאי בהמה ד' י"ג)

נ"ר בגי' ג' יחודים

א. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שנ"ר בגי' הג' יחודים, וכיוון שרומזים לג' נקודות, נקודת הרב, ונקודת החבר ונקודת עצמו, שע"י ג' נקודות אליו יזכה להדליק ולהאיר ולעורר לבו לעבודת ה'. (הל' ברכהמ"ז ג' י"ד)

ב. כשאומר להדליק נר חנוכה יכוון שנ"ר גי' ג' יחודים, הוי' אהי', הוי' אלקים, והוי' אד', והיינו כי היחוד הא' עם אהי' מרמז לבינה בחי' נדר, ועי"ז מתנוצצין בו אורות האבות שזה בחי' היחוד הג' הוי' אד', כי אע"ה הי' הראשון שקראו אדון, ועי"ז זוכין לשבת ולשלום שהרחמים ימתיקו הדין שזה בחי' שם שלם בחי' הוי' אלקים. (הל' שבת ו' כ"ב)

ג. כשמדליק יכוון להמשיך הארת ג' יחודים הוי' איהי', הוי' אלקים, הוי' אדנ', שהם גי' נ"ר להמלכות, והיינו שהכוונה הוא להאיר ג' קוי האמת לתוך רבוע הדבור - והעיקר כדי לגלות אחדות הפשוט לידע ולהודיע ולהודע שהוא היוצר הוא הבורא בחי' ה' הוא האלקים - כי הוי' אהי' בגי' רג"ל שהוא בחי' הלכות בחי' שעשוע עוה"ב שהוא בחי' תודה והודאה שזוכין בחנוכה ע"י גודל הנס, שע"ז מאיר האמת [שהוא בחי' שם אהי' הנמשך משם הוי' גמ' ע"ב בחי' חסד] והאמת מאיר להדיבור זה בחי' הוי' אדנ' שהוא בחי' הדיבור, וכל זה כדי לגלות כי ה' הוא האלקים שזה בחי' הוי' אלקים. (הל' כלאי בהמה ד' י"ד)

אהי פעמים אהי בגי' אמת

א. איתא בכתבי האריז"ל לכוון להמשיך י"ג ת"ד וגם לכוון מילואים של אהי, ואהי פעמים אהי בגי' אמת, וזה כנגד ח' פעמים אמת של אמת וימציב והכוונה להמשיך הרחמנות האמיתי [בחי' י"ג מכילין] [בחי' אמ"ת] לכלל ישראל, שהוא להוציאם מעונותיהם, כי עיקר הרחמנות הוא להכניס אמת בישראל, דהיינו להוציאם מעונותיהם ולקרבם אליו ית'. (השמטות להל' הנוכה)

ב. כשמדליק הנרות יכוון חח"פ אמת שבאמת ויציב כמובא באריז"ל, והיינו כי עכשיו אנו עוסקין לגלות אור ההשגחה, ועיקר המשכת אור ההשגחה הוא דייקא ע"י אמת, שצריך להאמין בהאמת שהכל מאתו ית'. (הל' שלוחין ג')

ג. כשאומר הברכות צריך לכוון בח"פ אמת של אמת ויציב והיינו שצריך לכוון, להמשיך בעולם אור האמת כדי לבטל החושך [ויש הרבה מדריגות באמת כמוכח]. (הל' גניבה ה' י"ד)

ד. צריך לכוון בכל לילה לח"פ אמת שבאמת ויציב כמובא באריז"ל, והיינו שצריך לברר האמת בבירור גמור עד שנזכה לברר נשמותינו מבחי' עבד בן השפחה, ע"י שנתקרב לצדיקי אמת בחי' בן המלך, ומגלין את האמת פעם אחר פעם, לילה אחר לילה, עד שזוכין לאמת ממצרים גאלתנו וכו' ומבית עבדים פדיתנו וכו' דהיינו לצאת מבחי' עבדות. (הל' ברכה"ש ג' ט"ז)

ה. כשמדליק הנרות צריך לכוין כל יום במילוי אהי, ואהי פעמים אהי בגימ' אמ"ת דהיינו שצריך להמשיך ג' קוי האמת [ועיקר מלוי האהי הם ביודין בההין ובאלפין, יודין נגד תפילה בחי' חסד, ההין נגד תורה בחי' גבורה, ואלפין נגד שדוכין - כי לית אדם בלא אלף]. (הל' כלאי בהמה ג' י"ד)

כוונת ההדלקה

א. כשמדליק הנרות, יכוון שאנו ממשיכים אור נפלא וגבוה מאד עד למטה מעשרה והיינו שיחזק א"ע שאע"פ שהישועה שלמה שלנו ברוחניות הוא עדיין רחוק מאתנו, [בחי' נר חנוכה אסור להשתמש לאורה] אעפ"כ אנו זוכין לחטוף בכל פעם תורה מצוות, וזוכין להניח תפילין וכו' ולהדליק נר חנוכה בתוך בתינו ממש. (הל' שילוח הקן ה' י')

ב. יכוון שאור נר חנוכה נמשך ממקום גבוה מאוד מבחי' תורת ה' ותפילת ה' ממש, ועי"ז יש לו כח להאיר למטה למטה בתוך חשכת אפילת התהום ממש. (הל' מתנה ה' נ"א)

אור הצדיק

א. כשמדליק נר חנוכה יכוון שזה מרמז לאור הצדיק בחי' אור זרוע לצדיק שע"י מתגלה ההתפארות שהשי"ת מתפאר בכל אחד מישראל בפרטיות ובפרטי פרטיות שע"י השי"ת מחדש תמיד הבריאה ועושה לנו נסים כמו אז. (הל' טוען ונטען ה' י"א)

ב. כשמדליק הנר יכוון שהנר רומז לצדיק [בחי' אמרו צדיק כי טוב, וירא אלקים את האור כי טוב] ויכוון לקבל כח מהצדיק להכניע מלכות הרשעה שרוצין לבטל אותנו מעבודתינו, בחי' שמדליקין למטה מעשרה ששם אחיזתם. (הל' חנוכה ב' א')

ג. יכוון ע"י הדלקה להמשיך אור הצדיקים אמיתיים שיש להם רוח נבואה שע"ז נזכה לבירור המדמה בחי' חושך ולילה שזהו בחי' המשכת קדושת שבת לתוך ימי החול, שנזכה להכניע זוהמת הסט"א מל"ט מלאכות. (הל' חוה"מ ד' ט')

ד. כשמדליק הנר, יכוון שאור הנר מרמז לאור הנקודה הקדושה בחי' צדיק [הנמשך מהמוחין בחי' השמן] ועי"ז מאירין ומעוררין הלב להשי"ת בבחי' נר מצוה ותורה אור. (הל' ברכהמ"ז ג' ט') - וע"י אור הנקודה מתקניו השבירה, ומכניעין מלכות יון הרשעה והקלי' שעיקר אחיזתם מבחי' שבירת הכלים. (הל' אונאה ב' ה')

ה. כשמדליק הנר יכוון להאיר אור הצדיק האמת בעולם, כי אע"פ שיש עוד צדיקים אמנם כדי להכניע הרע לגמרי צריך לקבל מנקודת האמת שבין הצדיקים ולכן אפי' שאר הצדיקים הגדולים, כל השתדלותם צריך להיות להמשיך אור הצדיק האמת בעולם. (הל' בהמה וחי' טהורה ד' ל')

ו. כשמדליק המנורה, יכוון שהצדיקים הגדולים ממשיכין השגות אלקות ע"י צמצומים גם למטה מעשרה בדיוטא תחתונה, להאיר לכל אחד מישראל לכל מי שרוצה לקבל אפי' אם הוא הגרוע שבגרועים להאיר גם בו הארה מהשגת אלקות. (הל' השכה"ב ד' י')

ז. יכוון שההדלקה הק' הוא בחי' המשכת האור והזריחה של הרשימו מהביטול, שביטלו עצמם הצדיקים שבאותו דור, שע"י שזכו לביטול בשלימות המשיכו אח"כ הארה גדולה לדורות שהוא בחי' קבלת התורה - שע"י התורה הזאת אנו מתגברין כנגד כל הקמים עלינו. (הל' נט"י שחרית ד' ו')

ח. כשמדליק נר חנוכה יכוון להמשיך אלינו אור הנבואה ורוה"ק השורה על הצדיקים שע"י זוכין לבירור המדמה [שהוא בחי' לילה שלכן מדלקים בלילה] ועי"ז זוכין לתיקון האמונה [שעיקר תיקונה ג"כ בלילה כמו שנא' ואמונתך בלילות]. (הל' כבוד רבו ות"ח ג' ו')

ט. עיקר הכוונה בהדלקת הנרות הוא שנכוין להמשיך עלינו עי"ז אור הצדיקי אמת כדי שנזכה עי"ז לחפשם ולבקשם עד שנזכה למוצאם ולהתקרב אליהם באמת. [כי מבואר בדברי רביז"ל גודל האזהרה לבקש ולחפש את הצדיק מאד מאד, אבל איך זוכין לזה, אמנם ע"י שממשיכין עלינו אור הצדיק, הוא בעצמו מאיר לנו ומעורר אותנו שנשתדל לבקשו ולמוצאו]. (הל' כבוד רבו ות"ח ג' י')

י. יכוון שהדלקת נרות חנוכה הוא בחי' מה שלפעמים הצדיק והולך ונוסע להתלמידים כי כשכלם קטן מאד, והצדיק אורו גדול מאד וא"א להם לקבל אזי הצדיק צריך להוריד ולהכניע עצמם אליו, וזה בחי' חנוכה שממשיכין כל הג' עמודים למטה מעשרה. (הל' שבת ו' כ"א)

אור התורה

א. כשמדליק הנרות יכוון להמשיך השמן שהוא הדעת מהתורה"ק שקיבלנו בחייו של הצדיק שנקרא יום, להדליק בו כל הנרות הקדושות כדי שיאירו הנרות הקדושות גם בלילה, דהיינו שגם בלילה יאיר עלינו אור התורה שקיבלנו ביום ע"ע שדלקנו משם הנרות הקדושות. [כי עיקר הארת הנרות נמשך מאור התורה כ"ש לחוץ לפרכת העדת יערך אותו וגו']. (הל' או"מ ג' ה')

ב. כשמדליק הנר יכוון להעלות כבוד השי"ת המרמז באור הנרות [כמו שנא' "והארץ האירה מכבודו"] ועלית הוא ע"י אור התורה. (הל' בציעת הפת ה' י"ג)

ג. כשידליק נר חנוכה יכוון שע"י מצות ההדלקה הקדושה ימשיך על עצמו ההארה משורש נשמתו שבתורה שמאירה בתוך כלל נשמות ישראל הכשרים ע"י עסק התורה של הצדיק האמת, שע"ז יזכה לשוב להשי"ת וכו'. (הל' בציעת הפת ה' כ"ג)

ד. כשמדליק יכוון להמשיך עליו אור התורה הקדושה שע"ז מתקנים בחי' שבירת הכלים ומכניעין מלכות הרשעה. (הל' אונאה ב' ה')

ה. כשמדליק יכוון שאור הנר רומז לאור תורת ה', המאיר ע"י תפילת ה' [בחי' השמן ע' כונת השמן] וע"י הצדיקים אנו ממשיכין אורות אל תוך בתינו. (הל' מתנה ה')

ו. יכוון להמשיך אור התורה, שיתרבו ספרים קדשים כאלו שיאירו פני תבל ויאירו למטה בתוקף העלי' וגם שם יתיחדו תושב"כ ותושבע"פ, ושתוכלל התורה באבן שתי' שע"ז נמתקין כל הדינין שבעולם, שע"ז תהי' נשלמת העצה, שאפי' הנמוכים יזכו למצוא עצה לנפשם למלט נפשם מני שחת ולאור באור החיים. (הל' ר"ח ז' כ"ו)

אור בעבודת ה'

א. כשמדליק יכוון שנר חנוכה רומז לדיבור המאיר בתורה והיינו שהיונים רצו להשכיח התורה, ועכשיו אנו מאירים בנו אור התורה שע"ז זוכין לתשובה וע"ז לבוא לתבונות התורה לעומקה. (הל' כלאי אילן א' א')

ב. כשמדליק נר חנוכה יכוון שהנר רומז ליראה בחי' כי יראתם מפני האש, וע"י יראה יזכה לעשירות דקדושה ולהתבוננות בתורה. (הל' קדושין ב' ה')

ג. כשמדליק הנרות יכוון שהיונים רצו להסתיר ולהעלים הטוב שבישראל, אמנם הצדיקים בגודל קדושתם מכניעים את הימי רע, היינו אחיזת החיצונים, ונתגלה הטוב היינו הימי טוב גם למטה מעשרה, ואזי נתוסף בו אור רב מלעילא שהוא בחי' אור נרות חנוכה. (הל' חנוכה ג' א')

ד. כשמדליק נר חנוכה יכוון שהנר רומז למאורי אור, כי אש דקדושה אינו מאור אש אלא מאורי אור, וכמו שכתוב "כי ה' אלקיך אש אוכלה הוא" ואיתא בזה"ק דאכלי כולא ושיצי כולא, אמנם לכלל ישראל כתיב "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום" כי אדרבא אנו מקבלין חיות ומוחין ממנה. (הל' חנוכה ד' ב')

ה. כשמדליק נר חנוכה, יכוון להמשיך ולגלות אור ההתפארות הזאת מה שהשי"ת מתפאר תמיד עם עמו ישראל [כי אור חנוכה הוא פרסומי ניסא, שמפרסם תוקף הנסים שהשי"ת עושה עמנו תמיד מחמת גודל אהבתו אלינו]. וע"י שרואה ההתפארות הזאת, ע"ז בכל מקום שמסתכל נעשה האויר בחי' ארץ ישראל, ונתעורר תשוקה חדשה וחשק נמרץ לא"י, שזהו לתיקון חטא המרגלים [כמו שאמר אדמו"ר בליקו"ת ז' שסלח נא וגו' ר"ת חנוכה]. (הל' ברכהמ"ז ד' ט')

ו. כשמדליק הנרות, יכוון להמשיך על עצמו אור השמחה דקדושה [כמו שנא' מאור עינים ישמח לב] שנמשך ע"י גדולי הצדיקים, שע"ז מעלין המלכות מבין הקליפות מהיכלי התמורות, ויוצאין מאפילה לאורה, עד שזוכין להשגת ט' היכלין. (הל' הודאה ו' י"ט)

ז. כשמדליק הנר יכוון להמשיך על עצמו עזות דקדושה, [כי עזות הוא בח' אש בחי' קול ה' חוצב להבות אש] שזהו עיקר הכניסה לעבודת ה' ועי"ז נזכה להתגבר על כל המונעים מן הקדושה, ויכוון שהעזות דקדושה נמשך מהשמחה שזוכין מב' הכתרים של נעשה ונשמע שהם בחי' תורה ותפילה שהם כל המוחין הנרמזים בשמן. (הל' בב"ח ד' ט"ז)

ח. כשמדליק יכוון להמשיך אור א"ס שיאיר להדעת, לידע כי ה' הוא האלקים שזה עיקר התכלית שבשביל זה נברא האדם כדי לדעת אותו ית'. (הל' גביית חוב מהיתומים ד' א')

ט. כשמדליק יכוון להמשיך אור ההשגחה, דהיינו להאמין שהכל מאתו ית' ואפי' למטה מעשרה במקומות הנמוכים, שע"ז נכלל אחר הבריאה בקודם הבריאה ולכן מדליקין בפתח הבית כי מגלין שגם הרה"ר ששם אחיזת החיצונים ג"כ נכללין בו ית', וכן גם בלילה שהוא בחי' הסתרת הידיעה מגלין שגם שם נמצא הוא ית'. (הל' שלוחין ג')

י. כשמדליק יכוון להמשיך על עצמו תיקון העצה בחי' גולה עמוקות מני חושך. (הל' נזיקין ה' כ"ט)

יא. כשמדליק הנרות יכוון להמשיך על עמו ועל כלל ישראל הארת הרצון כי בכל מה שעובר על האדם אם יהי' חזק בתוקף הרצון [שזוכין ע"י התקשרות לצדיקים] עי"ז יזכה לצאת ולהעלות הכל משמד לרצון, וכן כתב רביז"ל בספר המידות ע"י נר תמיד נצול מגזירת שמד. (הל' ברכה"ש ה' מ"ה)

יב. כשמדליק יכוון, שבאמת בעבודת השם אי"צ לעשות כלום כי הכל מאתו ית' ואין השי"ת חפץ רק הרצון וההשתדלות אחר האמת כי בלי שום התעוררות כלל א"א - וזהו ממש כמו הדלקת נר שאינו עושה כלום רק לוקח נר ומדליק בו נרות אחרים לאלפים ורבבות כמו שירצה ובאמת הכל מאתו ית' גם האש והנר והשמן והפתילה, המדליק והנדלק, ואעפ"כ אם לא יעשה האדם מעשה כל שהוא ליקח הנר ולהדליק בו לא יהי' נדלק מעצמו, כמו"כ ממש בעבודת ה'. (הל' קר"ש ה' י"ט)

אור האמת

א. כשמדליק נר חנוכה יכוון להאיר ג' קוי האמת לתוך ריבוע הדיבור, שעי"ז ממשיכין הקדושה והשמחה של שם לששת ימי החול, שעי"ז נתגלה אחדות הפשוט מתוך פעולות משתנות. (הל' כלאי בהמה ד' י"ד)

ב. כשמדליק יכוון להדליק ולהאיר אור האמת בעולם בחי' "שלח אורך ואמתך" שעי"ז נזכה לידע היכן הוא האמת, ולהבחין בין בחינת בן המלך ובין בחינת בן השפחה; ולברר נשמותינו מבחי' השקר של היכלי התמורות שמשם כל הבלבולים של האדם מה שמסופק ע"פ רוב ואינו יודע האמת בכלליות ופרטיות. (הל' ברכה"ש ג' ט"ז)

ג. יכוון שנר חנוכה רומז לאור האמת בחי' "שלח אורך ואמתך", והיינו כשהסט"א גובר על האדם ומונע אותו מתורה ותפילה צריך למשוך עצמו אל האור האמת שעי"ז יאיר לו לצאת מן החשך - וזהו שמדליקין למטה עשרה להראות שגם משם שהוא מקום אחיזתם אפשר לצאת ע"י אור האמת. [ולכן תקנו הלל והודאה חנוכה כי ע"י שמתגלה אור האמת אפשר להתפלל]. (הל' חנוכה ו' א')

ד. כשמדליק הנר יכוון להמשיך על עצמו אור האמת ולהאיר האמת בעולם שהוא עיקר האור לדחות החושך שעל פני תהום בחי' יון - כי האמת מאיר לכל אחד שיוכל למצוא עצה והתחזקות לשוב להשי"ת [כי אפי' כשנדמה להאדם שיודע האמת רק שהתאוות מתגברים עליו גם זה שקר כי נדמה לו שאין לו כח לעמד נגדם, וזה אינו]. (הל' גניבה ה' י"ד)

ח' נרות (ח' ימי חנוכה)

א. יכוון שהצדיק בגודל קדושתו ממשיך תורה ממקום גבוה ועליון כזה מבחי' אורייתא דע"ס עד שמאירה תורתו כל ימי עולם-דהיינו אע"פ שאינו ראוי אלא ליום אחד דהיינו שיאיר המוחין שבימיו, מ"מ ע"י גודל קדושתו מאיר ח' ימים [בחי' בינה עלמא דאתי] דהיינו עד לעת"ל. [וע' בפנים שע"י התורה של הצדיק יכולין לזכות גם לעיבור נשמה. (הל' אבידה ומציאה ג' ז)]

ב. יכוון שהצדיקים בגודל כוחם מחפשים ומבקשים ההתפארות של כלל ישראל עד שע"ז מוצאין בכל יום ויום כל ימי עולם עד שדולק השמן המועט ח' ימים, המרמז שהם יכולין ללמד זכות על כ"י עד שהתפארות מועט יאיר להם עד שימצאו עוד יותר וכו' עד שמגלין התפארות שלא יופסק עד עולם. (הל' טעון ונטען ח' י"ג)

ג. יכוון ע"י הח' נרות להמשיך הארה מבחי' סיפור מעשיות משנים קדמוניות כי היונים טמאו כל השמנים היינו שרצוי לבטל ז' נרות המנורה המרמזין לע' פנים של תורה ולהפיל כלל ישראל לתוך שינה, והשי"ת עשה עמנו חסד והמשיך לנו התעוררות השינה מבחי' שנים קדמוניות - וענין פרסום נס חנוכה זה גופא מעשה של שנים קדמוניות. (הל' קדושין ב' ב')

ד. כשמדליק הח' נרות יכוון שרומזין ח' אותיות י-א-ה-ד-ו-נ-ה-י, והיינו כי ע"י כח הצדיק שמכניעין הרע שבד' יסודות ומעלין הנצוצות הקדו' עי"ז נעשה ה' אחד ושמו אחד. (הל' חנוכה ב' ג')

ה. כשמדליק הח' נרות יכוון שהנר הא' רומז לאור האהבה שבדעת שמתגלין ע"י הצדיקים האמתיים שמאיר לשאר ז' נרות שהם אהבה שבימים שע"ז זוכין לטעום אור אהבה שבדעת גם בזמן ובמדות. (הל' חנוכה ג' ב')

ו. כשמדליק ח' נרות יכוון כי לעולם האש שורפת הכל אמנם כל זה מאחיזת מאורי אש אבל עכשיו ע"י נס זה של חנוכה שנתגדל שמו הק' ונתגברו המאורי אור, נכנעו המאורי אש ושמן שראוי להדליק רק יום אחד לא נשרף ודלק ח' ימים. (הל' חנוכה ד' ב')

ז. כשמדליק הח' נרות יכוון שהנר הא' מרמז לשכל המקיף בחי' עוה"ב שא"א להשיגו, והוא מאיר לשאר הז' נרות בחי' שכל פנימי בחי' עוה"ז [כי היונים רצו להתגבר עלינו בקושיות וכפירות, וכ"ז נמשך משכל המקיף שא"א לנו להשיג בעוה"ז אמנם כשיודעין שזה נמשך משם א"כ כבר לא קשה כי יודעים שדבר זה א"א להשיג]- ודייקא ע"י קדושת שבעת הנרות זוכין שהמקיף יאיר לפנימי. (הל' חנוכה ה' א')

ח. יכוון שהח' נרות רומזין לתורה ותפילה [חמשה חומשי תורה וג' תפלות ביום] - וע"י התורה יאיר לו אור האמת ויזכה לעלית ותיקון התפילה. (הל' חנוכה ו' ה')

ט. יכוון שהח' נרות רומזין לח' חוטי הציצית שהם בחי' בגדים לבנים והיינו כי ע"י התורה הק' המרומז בשמן עי"ז יזכה לבגדים לבנים בחי' "בכל עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל יחסר". (הל' בציצית הפת ה' י"ח)

י. יכוון שהח' נרות הם נגד ח' בגדי כהונה גדולה דכתיב "ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך לכבוד ולתפארת" דהיינו שע"י הבגדים נתגלה כלל ההתפארות שהשי"ת מתפאר עמנו שזה ענין נר חנוכה. (הל' ברכה"ז ד' ט"ו)

יא. יכוון שהח' נרות הם נגד הח' בגדי כהונה והכגדים הם בחי' במלכות ועיקר המלכות הוא ע"י עזות, ולכן עי"ז יזכה לעזות דקדושה [ולכן גם בציצית יש ח' חוטין נגד ח' ימי חנוכה כי ציצית הוא תיקון הבגדים]. (הל' בכ"ח ד' כ"א)

יב. יכוון, כי איתא שאור הא"ס אינו נפתח לכל אחד בשוה ואז בימי השמונאים זכו שמפתח להם אור הא"ס באור נפלא ונורא כ"כ עד שמגודל נפלאות האור נמשך האור לכל ישראל לדורותם וזהו בחי' שמעט האור שלא היה בו להדליק כי אם יום אחד נפתח כ"כ העד שהאיר ח' ימים בחי' לעולם. (הל' גביית חוב מהיתומים ד' ה')

יג. יכוון שהם נגד תורה ותפילה, כי הם נגד ד' אותיות יצח"ק - ישרים צדיקים חסידים קדושים שהם כלל התורה וכן איתא בחז"ל כיצד סדר משנה וכו' נמצא ד' פעים ביד כל אחד ; ונגד ד' אותיות רבקה"ה תתרום תתברך תתקדש תתהלל שהו אכלל התפילה וכן בתפילה יש ד' חלקי תפילה - כי ע"י תורת ה' ותפילה ה' נמתק כל הדינים שבעולם בכל שנה ושנה. (הל' מתנה ה' נ"ג)

יד. כשמדליק ח' נרות יכוון להמשיך מיום הח' שהוא בחי' עוה"ב ששם הוא אריכות ימים שלמעלה מן הזמן לתוך ז' ימי הבנין - שנזכה להוסיף בעבודת ה' בכל יום ויום שזהו בבחי' זקנה דקדושה. (הל' שומר שכר ב' ב')

טו. יכוון שח' נרות רומזין לח' מלכי ישראל שהם כנגד ח' מלכי אדום - כי זה הוא ענין חנוכה לגלות האמת בעולם ולדחות השקר שבא מהיכלי התמורות שנדע להבחין בין בן המלך לבן השפחה. (הל' ברכה"ש ג' מ"ב)

טז. יכוון שהח' נרות מרמזין לששת ימי בראשית והח' רומז לבינה עלמא דאתי והיינו שע"י אמונת חידוש העולם עי"ז נזכה לחידוש העולם של לעתיד. (הל' כבוד רבו ות"ח ג' י"ד)

יז. יכוון שהח' נרות הם נגד ג' קוי האמת [תורה תפילה ושידוכין] המאירים לתוך ד' חלקי הדיבור [שהם כנגד ג' אבות וד' אמהות] ובזאת חנוכה נשלם התיקון של חנוכה דהיינו המשכת ג' קוים של אמת לתוך רבוע הדיבור שע"י נתגלה אחדות הפשוט מתוך פעולות משתנות. (הל' כלאי בהמה ד' י')

יח. יכוון שע"י פרישות בעלמא לזמן מועט בחי' נדר עי"ז זוכין לאמונת חכמים שהוא תקותינו לנצח וזה בחי' השמן מועט שהוא בחי' נדר שלא היה בו להדליק אלא ליום אחד ונעשה נס ודלק לח' ימים. (הל' שבת ו' ט"ז)

כוונת מוסיף והולך

א. כשמוסיף בכל לילה עוד נר יכוון, שנרות הנוכה מרמזים ליראה, [ויראה טבעית מכלה שנותיו של אדם] ויראה דקדושה מוספת חיים, בחי' יראת ה' תוסיף ימים, [וזה בחי' שמן המועט שדלק ח' ימים] ועיקר אריכות ימים הוא להוסיף בכל יום בעבודת ה', שזה בחי' מעלין בקודש. (הל' קדושין ב' ה')

ב. כשמוסיף והולך יכוון שהלא אור הנרות מרמזים לאור האמת שמאיר לו לצאת מן החשך, ובתחילה האמת בצמצום גדול שמונח בתוקף הגלות, אבל ע"י שמקרב עצמו אל האמת לפי מדריגתו עי"ז מעט נקודת האמת מאיר לו עד שיצא מן החושך כי בכל יום ויום מאיר האמת ביותר. (הל' חנוכה ו' ט')

ג. כשמוסיף והולך יכוון, שע"י מעט אור השמחה, שהאירו בו הצדיקים, זוכה לעלות לפי בחינתו עד ט' היכלין לשורש השמחה, ולהמשיך משם הארה עד למטה וזוכה לצאת יותר ויותר מהיכלי התמורות ועולה יותר לבחי' ט' היכלין וחוזר חלילה. (הל' הודאה ו' כ"א)

ד. כשמוסיף והולך יכוון שע"י שעושה בכל פעם התחלה חדשה [בחי' מה שמדליקין תמיד גם נר הא'] עי"ז יזכה להוסיף בעבודת ה' בתוספת מרובה. (הל' בב"ח ד' ט"ו)

ה. כשמוסיף והולך בהדלקת הנרות, יכוון להתעורר להוסיף בעבודת ה' ולהאיר הדעת יותר ויותר בכל יום ויום שבא, שזהו בחי' זקנה דקדושה שע"ז נתגלה מצח הרצון ונכנע חכמת הטבע. (הל' שומר שכר ב' ב')

כוונת למטה מעשרה

א. כשמדליק למטה מעשרה, יכוון שע"י שהמשיכו הצדיקים הגדולים האמיתיים, התגלות התורה של לעתיד עי"ז יש כח להאיר גם למטה מעשרה אפי' אותם שהם דהיינו בתכלית העשיה', שעדיין לא יצאו מחול אל הקדש גם להם מאיר אור תורתם כי גם נפשותם העלו בעיבור ע"י עצם כחם בבחי' פוק חזי גבורתא דמרך. (הל' או"מ ג' ה')

נר איש וביתו וכו'.

א. הכוונה במאמר הנ"ל נר איש וביתו שמגלין שיש התפארות כללי שהשי"ת מתפאר עם כלל ישראל, והמהדרין נר לכאו"א שהשי"ת מתפאר עם כעאו"א בפרטיות, והמהדרין מן המהדרין נתוסף והולך מא' עד ח', זה בחי' ההתפארות בפרטי פרטיות שהשי"ת מקבל מכל אבר של ישראל אפי' מן הגרועים שע"ז נמשך קיום העולם בכל יום ויום. (הל' טוען ונטען ה' י"ג)

משתשקע החמה

א. כשמדליק אחר השקיעה, יכוון ששקיעת החמה רומז להתגברות המאורי אש כמבוב"פ, ועכשיו מדליקין נר הנוכה בחי' מאורי אור להכניע המאורי אש. (הל' הנוכה ד' ה')

סדר ההדלקה

יוונים נקבצו עלי וטמאו כל השמנים

א. כשאומר הנ"ל יכוון שע"י תאות ממון שהוא קליפת יון עי"ז נפגם הדעת- אמנם ע"י הפך של כוה"ג שהוא הצדיק המקבץ הצדקות של כלל ישראל עי"ז מכניעין תאות ממון והחרון אף. (הל' אבידה ומציאה ג' ז')

ב. כשאומר ומנותר קנקנים נעשה נס לשושנים יכוון שכ"ז שיש לאדם איזה נקודה טובה מהאמונה הקד' יש לו תקוה גדולה לחזור לתקן הכל, וכן ע"י מעט השמן שהוא בחי' פרישה מועטת [ע"י נדר] זוכין לאמונת חכמים שהוא תקותינו לנצח. (הל' שבת ו' ט"ו)

ויהי נועם

א. כשאומר ויהי נועם [שזה נאמר על הקמת המשכן] יכוון שנזכה שכל המלאכות והמו"מ שלנו יהיה בקדושת מלאכת המשכן שזה בחי' ט"ל אורות שע"ז עיקר הארת הכבוד בשלימות שע"ז זוכין לדיבור המאיר שהוא בחי' נר חנוכה. (הל' כלאי אילן א' ד')

מזמור שיר

א. כשאומר מזמור שיר, יכוון כי ע"י חנוכה אנו ממשיכין עלינו קדושת ביהמ"ק ששם הי' עיקר המשכת הנבואה ורוה"ק, שע"ז זוכין לבירור המדמה ותיקון האמונה. (הל' כבוד רבו ות"ח ג' ו')

ב. כשאומר "ארוממך ה' כי דליתני וגו' שועתי אליך ותרפאני וגו' העלית מן שאול נפשי וגו'" יתכוון להודות להשי"ת ולברכו על כל החסד שעשה אתו שאע"פ שעובר עליו מה שעובר אעפ"כ זוכה לחטוף הרבה הרבה תורה ומצוות וכו'; ואח"כ אומר "ואני אמרתי בשלוי בל אמוט לעולם וגו' הסתרת פניך הייתי נבהל וגו' אליך ה' אקרא וגו' מה בצע בדמי וגו'" דהיינו שחלילה לטעות ולומר כאילו כבר נתקרב והישועה בשלימות כי עדיין צריכים לצפות לישועה הרבה; ותיכף חוזרין לשמחה והתחזקות "הפכת מספדי למחול לי וגו'" כי תיכף כשיודע רחוקו צריך לזכור רחמיו וחסדיו ית'; ומסיימין "למען יזמרך כבוד ולא ידום" כי השי"ת משפיע ישועות בכל יום כדי שנזמר לו מחדש. (הל' שלוח הקן ה' י"ג)

הלל

- א. יכוון שע"י שזוכין בחנוכה לקדושת הברית שע"ז הכבוד בשלימות, לכן אומר בו הלל בחי' שמזמרין ומגדלין כבוד שמו יתברך. (הל' כלאי אילן א' ג')
- ב. יכוון שע"י התעוררות השינה שזוכין בחנוכה, עי"ז זוכין "להתיר פה אלמים" כמובא בתורה ס', דהיינו שיוציא הדיבור בהלל והודאה להשי"ת- [ועי"ז זוכין לפקידת עקריות]. (הל' קדושין ב' ד')
- ג. כשאומר הלל יכוון שע"י שמזכיר גדולת הבורא עי"ז יכנעו כל הקליפות והמדמה המונעין אותו מלבוא אל הקדושה. (הל' חנוכה א' א')
- ד. כשאומר הלל יכוון שזה בחי' "בה' אהלל דבר, באלקים אהלל דבר" שמודה להשי"ת על הכל שזה בחינת שלום שזוכין ע"י התורה שמגלין ע"י כפיית היצר. (הל' חנוכה ג' ה')
- ה. כשאומר הלל יכוון שהוא בח' אור הנקודה הקדושה שמאירין בחי' פי ידבר חכמות, אל הלב, להאיר אותו, ולהכניע כל החרפות ושבירת הלב. (הל' ברכהמ"ז ג' ט"ו; וע"ע הל' אונאה ב' ה')
- ו. כשאומר הלל יכוון שע"י שאנו מהללין ומשבחין ומפאירין אותו ית' עי"ז השי"ת מתפאר ומתגדל ומתקדש בכל העולמות שזהו עיקר קדושת חנוכה. (הל' ברכהמ"ז ד' י"ח)
- ז. כשאומר הלל יכוון שע"י בחי' תפילה, שהוא בחי' הכתר של נשמע שזהו העיקר יזכה לשלימות השמחה שע"י יזכה לעזות דקדושה, שהוא עיקר נס חנוכה, שע"י עזות דקדושה זוכים להכניע כל העזי פנים הרוצים למנוע אותנו מעבודת ה'. (הל' בב"ח ד' ט"ז)
- ח. כשאומר הלל יכוון שהוא בחי' שלימות התפילה, שמשם עיקר נס חנוכה. (הל' מתנה ה' ס"ו)

ט. כשאומרים הלל יכוון שהוא בחי' אמרות טהורות של הצדיקים המשיבין ומחייין את האדם בשבעה משיבי טעם, עד שמעוררו ומקיצו לשמח נפשו במעט נקודותיו הטובים עד שישיר ויזמר להשי"ת על כל החסדים שעשו עמו בגו"ר. (הל' נזיקין ה' ל"ז)

י. גם יכוון שהלל הוא בחי' שמחה כמו שאומרים "זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו" והיינו שממשיכין שמחה עיקר כח המלאך לתקן המאכלים וכו'. (הל' נזיקין ה' ל"ז)

יא. גם יכוון שהוא בחי' תיקון המשפט בחי' "בה' אהלל דבר, באלקים אהלל דבר". (הל' נזיקין ה' ל"ח)

יב. כשאומרים "הללו עבדי ה' הללו את שם ה'" יכוון לקבל על עצמו עבודת ה' כי ע"י עבודת ה' נכנע עבדות דסט"א ונגדל שם ה'. וזהו "יהי שם ה' מבורך מעתה ועד עולם", ע"כ ממשיכין "ממזרח שמש עד מבוא" כי ע"י עבדי ה' האמיתיים דוחין השקר של בחי' עבד כ"כ עד שגם בבחי' חשכת לילה (בחי' עד מבוא) מכירין האמת. [ואח"כ מסיימין "אם הבנים שמחה" כי בתחילה צריכין לעבוד את ה' בחי' עבדות כדי להכניע עבדות דסט"א, אמנם אחר שזוכה לשבר הגוף לגמרי אז נקראין בחי' בנים]. (הל' ברכה"ש ג' מ"ג)

יג. כשאומר הלל יכוון שדייקא ע"י אור חנוכה שהוא הארת הנבואה ורוה"ק של הצדיקים שע"י זוכין לבירור המדמה, ע"י"ז אנו יכולים לומר שירות ותשבחות להשי"ת [כמובא בלקו"ת ח' שכפי מה שזוכה יותר לבירור המדמה כן זוכה יותר לומר שירות ותשבחות להשי"ת] (הל' כבוד רבו ות"ח ג' ז')

יד. יכוון להלל ולשמוח, שאע"פ שהישועה שלימה שלנו עדיין רחוק מאד מאד, מ"מ אנו זוכין שהשי"ת עושה עמנו נסים ונפלאות בכל עת, [וכמו נר חנוכה שהוא אור רחוק ונשגב מאתנו מאד אעפ"כ אנו מדליקין אותו בתוך בתינו] וע"י"ז נזכה לביטחון חזק שבודאי יושעינו ברחמיו ויוסיף לעשות עמנו נסים חדשים ונפלאים עד אשר נשוב אליו באמת. (הל' שילוח הקן ה' י"א)

טו. כשאומר הלל יכוון שע"י"ז יזכה לדיבור דקדושה, כי עיקר הכנעת קליפת יון בחי' אפיקורסים הוא ע"י דיבורים קדושים, וכן עיקר הענין של התקרבות ע"י התרחקות בבחי' שלום לרחוק ולקרוב זוכין רק ע"י דיבור דקדושה. (הל' שילוח הקן ה' י"ט)

טז. כשאומרים הלל יכוון שאנו ממשיכים על עצמנו הדרך הקדוש של תודה והודאה, דהיינו שע"י שאנו מודים ומשבחים אותו ית' על גודל הנסים שעשה עמנו עד היום עי"ז אנו מתחזקים לצעוק ולהתפלל על העתיד כי אנו בטוחים שכאשר עד הנה עזרונו רחמיו, כן שמע תפלותינו וצעקתינו תמיד עד שנזכה לגאולה שלימה. (הל' כלאי בהמה ד' ט')

יז. עיקר כונתו בהלל יהי' להודות להשי"ת על שזיכתנו להתקרב לצדיקים אמיתיים, ולהאמין בהם, כי ע"י נזכה לצאת מכל הצרות שבעולם. (הל' שבת ו' י"ט)

יח. כשאומר "לך אזבח זבח תודה וגו' נדרי לה' אשלם" יכוון שע"י נדר זוכין לאמונת צדיקים, שע"י נצולין מכל הצרות ומביאין קרבן תודה. (הל' שבת ו' י"ט)

קריאת הלל וקריאת התורה

יט. כשאומרים הלל וקריאת התורה יכוון שהם בחי' תפילה ותורה שע"י מבררין הטוב מן הרע כמבוב"פ. (הל' חנוכה ב' ד')

קריאת התורה

- א. כשקוראין מעניין חנוכת המזבח יכוון עי"ז לטהר את המזבח מאחיזת הרע כי עיקר אחיזת הסט"א הוא מפגם המזבח. (הל' חנוכה ב' ה')
- ב. כשקוראין פרשת הנשיאים, יכוון שע"ז נזכה שכל תפלותינו יעלו דרך השער והשבט ששיך לכל אחד. (הל' חנוכה ו' ד')
- ג. כשקוראין פרשת הנשיאים מחנוכת המזבח בשעת הקמת המשכן, יכוון שכל זה הוא בחי' התגברות מאורי אור על מאורי אש, כי שם בביהמ"ק מאירין המאורי אור. (הל' חנוכה ד' ה')
- ד. כשקורין מחנוכת המזבח ע"י קרבנות הנשיאים, יכוון שע"י הצדיקי הדור שהם בחי' הנשיאים שהם בחי' נקודה הכלליות, עי"ז מאירין כל הנקודות של כל אחד, ועי"ז עושה חנוכת המזבח, דהיינו לחנכו ולקדשו ולהעלותו מחול אל הקודש [כי ע"י שמקשרין הלב אל הנקודה הקדושה, עולין מחול לקודש]. (הל' ברכהמ"ז ג' י"ב)
- ה. כשקורין מקרבנות הנשיאים יכוון שעיקר ההתפארות הוא ע"י צדיקי הדור בחי' הנשיאים, ועכשיו אנו עוסקים לגלות ההתפארות הזאת, לכן קורין פ' הנשיאים. (הל' ברכהמ"ז ד' ו')
- ו. כשקורין פרשת הנשיאים, יכוון לזכות על ידם לעזות דקדושה, כי כלל המלכות של כל המנהיגים והראשים דקדושה, נמשך מעזות דקדושה. (הל' בב"ח ד' י"ז)
- ז. כשקורין פ' נשיאים יכוון שמעוררים אותנו להתקרב לצדיקי הדור האמיתיים שהם בחי' הנשיאים, שהם מבררין המדמה, שע"ז עיקר תיקון האמונה. (הל' כבוד רבו ות"ח ג' ט')

ח. כשקורין בפ' הקרבנות של הי"ב נשיאים יכוון שהם כלליות הי"ב שבטים בחי' י"ב נוסחאות התפילה שתיקונם ע"י האמת שהוא בחי' נר הנוכה כי הקרבנות הם בחי' תפילה. (הל' גניבה ה' כ"ז)

ט. כשקורין פ' הנשיאים יכוון שהנשיאים בחי' כלליות י"ב שבטים, שיש בהם ד' מחנות ובכ"א ג' שבטים שזה בחי' ג' קוי האמת שמאיר לריבוע הדיבור, ועי"ז אע"פ שכ"א יש לו דיעה משונה מ"מ כולם נכללים באמונה פשוטה שה' אחד. (הל' כלאי בהמה ד' ט"ו)

י. כשקורים פ' הנשיאים יכוון להמשיך על עצמו אמונת חכמים כי הנשיאים הם בחי' הצדיקים שאנו צריכים להאמין בהם ולהמשיך אורם עלינו וגם הקרבנות שהתנדבו זה בח' נדר שהמשיכו עלינו שעי"ז נזכה לאמונת חכמים. (הל' שבת ו' ט"ז)

יא. כשקורים פרשת נשיאים יכוון שיהי' נעשה עי"ז תיקון אמונת חכמים, שהנשיאים הם נגד י"ב ראשי חדשים, שנקבעים ע"י חכמי הדור, שיודעים סוד העיבור [וע' בפנים מאות ל"ד עד אות מ"ד שמבאר כל הקרבנות בפרטיות איך הם מתקנים תיקון אמונת חכמים] (הל' ר"ח ז' י"ב)

הפטרת שבת חנוכה

א. כשאומרים את ההפטרה ואיתא שם ענין מראה המנורה, וגם כתיב ויהושע ה' לבוש בגדים צואים, יכוון שע"י בחי' המנורה, שהוא ענין לימוד תוה"ק והמשכת אור הצדיק, עי"ז נעשה התיקון להסיר הבגדים הצואים. (הל' בציעת הפת ה' כ"ו)

ב. כשאומר "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי וגו'" יכוון שזה בחי' רצון, והיינו כי העיקר הוא הרצון באמת שמי שירצה באמת ברצונות חזקים להתקרב להשי"ת עי"ז יזכה לתורת ה' ותפילת ה' ושמחה ועזות דקדושה והתקרבות לשבעת הרועים ולחותם האמונה וחותם הברית, הנרמז במעשה המנורה. (הל' מתנה ה' ע"ב)

ג. כשאומר ושני זיתים א' מימין וא' משמאל, יכוון שזה מרמז למלחמת היצה"ט עם היצה"ר, וזכריה הנביא התקשה שהסט"א מתגבר כ"כ כ"כ נגד הטוב, ואיך אפשר להתגבר כנגדו, ועי"ז אמר לו המלאך "לא בחיל ולא בכח כי אם ברוחי" היינו ע"י תוקף הרצון שמקבלין עי"ז הצדיקים עי"ז יוכל להתגבר ולנצח המלחמה. (הל' ברכה"ש ה' מ"ז)

ד. כשאומר "ראיתי מנורת זהב וגולה על ראשה" יכוון מה שפירש"י שהשמן הי' נמשך אליו מעצמו כמו ממעין, וכן אח"כ ואמרים "לא בחיל ולא בכח כ"א ברוחי" והיינו שיקבע בלבו שהכל נעשה ע"י השי"ת בעצמו, ורק השי"ת חפץ שנעשה איזה אתעדל"ת כל שהוא, ועי"ז סוד זה תבוא הגאולה. (הל' קר"ש ה' י"ט)

ת.ו.ש.ל.ב.ע.

